

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/102/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118214255
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118214255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, v spore žalobcu: C. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q.-V. XXX, proti žalovanému: I. S. R., S. so sídlom C. XX, XXX XX L., o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu L. zo dňa 25. júna 2020 pod č.k. 15C/150/2XX8-78 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa od žalovaného domáhal zaplataenia celej sumy vymoženej v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. EX 206/2014, ktorú neoprávnene zadržuje a vrátenie nezaslúžene získanej odmeny 750 eur. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný ako advokát poskytoval pre žalobcu ako svojho klienta právne služby vo veci vymoženia sumy 7 385,65 eura (222 500 Sk), predstavujúcej cenu dedičského podielu podľa uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 21.03.2005, sp. zn. D 1588/02, Dnot. 138/2002 (dedičské konanie po neb. S. N.). Predmetnú sumu mala žalobcovi zaplatiť C. N. do 5 rokov od právoplatnosti uznesenia, tj. do 03.10.2010. Splnomocnenie bolo podpísané dňa 14.04.2010. Dňa 22.12.2010 vydal žalovaný potvrdenie so súhlasom žalobcu pre jeho veriteľov, z ktorého vyplýva, že žalovaný vykonal úkony právnej služby vo veci vymoženia dlžnej sumy v rámci mimosúdneho riešenia a následne bol podaný návrh na exekúciu, ktorá bola vedená pod EX 864/2010. V rámci exekučného konania bolo zistené, že pani N. previedla nehnuteľný majetok. Preto bola podaná žalobcom v zastúpení žalovaným žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/81/2012. Na pojednávaní, konanom dňa 06.05.2013 žalobca vypovedal plnú moc žalovanému. Následne ho splnomocnil na zastupovanie v exekučnej veci podľa platobného rozkazu Okresného súdu Nitra zo dňa 05.10.2012, č. k. 14Ro/259/2012-16, ktorým súd priznal žalobcovi voči pani N. nárok na zaplataenie úrokov z omeškania zo sumy 7 386,65 eura. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. EX 206/2014. Dňa 21.10.2014 uhradil žalobca žalovanému sumu 750 eur ako dohodnutú odmenu podľa ústnej dohody, predstavujúcej 10 % z vymoženej sumy, ktorá bola vymožená dňa 20.10.2014 vo výške 7 385,65 eura. Urgenciou zo dňa 12.10.2015 žalobca vyzval žalovaného o vyplatenie vymoženej sumy aj z exekúcie EX 206/2014. Žalovaný v odpovedi zo dňa 07.12.2015 žalobcovi uviedol, že veci pre neho riešil bez uhradenia akejkoľvek zálohy a zaplataenia súdnych poplatkov. Išlo o konania sp. zn. 14C/81/2012, 14Ro/259/2012, EX 864/2012, EX 206/2014. Dohodli si so žalobcom odmenu vo výške 10% z vymoženej sumy. Štyri roky financoval súdne spory. Trovy konania zo súdnych sporov boli uhradené na účet žalovaného: pri 14C/81/2012 protistranou, EX 864/204 vymožené exekútorom a poukázané na účet partnerky žalobcu a EX 206/2014 sú ešte vymáhané. V EX 206/2014 bol žalovaný poverený na

prijatie vymoženého plnenia a na zúčtovanie jeho nárokov s prijatými financiami. Vyúčtoval si trovy v sume 582,03 eura za zastupovanie vo veci vyplatenie spoludediča, 1 019,62 eura za konanie sp. zn. 14C/81/2012 (uhradené), 465,89 eura za EX 864/2010 (vymožené a zaslané žalobcovej partnerke) a 537,75 eura za EX 206/2014 (vymožené, preplatok 842,97 eura) ako aj dohodnutú odmenu 10% podľa ústnej dohody z vymoženej sumy, zo sumy 7385,6 eura a zo sumy 1 150,22 eura, čo predstavuje odmenu 738,56 eura (tam je preplatok 11,44 eura a 115,02 eura z 1 150,22 eura). Podľa výsledného vyúčtovania dlhuje žalobca žalovanému sumu 308,57 eura, ktorú si ale od neho nevymáha. Z vyjadrenia exekútorky JUDr. J. E. zo dňa 07.01.2016 zistil, že v exekučnom konaní EX 864/2010 bola vymožená suma 7 385,65 eura. Trovy právneho zastúpenia boli poukázané v sume 465,89 eura na účet žalovaného. V konaní EX 206/2014 bol žalovaný splnomocnený na prijímanie vymoženého plnenia na jeho účet a k zrušeniu plnej moci došlo k 16.12.2015.

1.2. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 106 ods. 1,2 Občianskeho, § 18 ods. 1, 2 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii (ďalej ako zákona o advokácii), § 20 ods. 1 zákona o advokácii, § 24 ods. 1, 2, 3 zákona o advokácii, § 26 ods. 1 zákona o advokácii, § 56 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 1, 2, 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej ako vyhlášky), § 7 ods. 1,2 vyhlášky, § 24 ods. 1 a 3 zákona o advokácii a uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalovaný zastupoval ako advokát žalobcu ako svojho klienta v súdnych konaniach (sp. zn. 14C/81/2012, 14Ro/259/2012) a v exekučných konaniach (EX 864/2012, EX 206/2014). Medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi nimi existovala dohoda o podielovej odmene vo výške 10% z vymoženej sumy. Vyplyvalo to z vyjadrenia žalobcu z 12.10.2015, kde uviedol, že žalovanému uhradil dohodnutú čiastku za právne úkony (10% z vymoženej istiny) dňa 21.10.2014 vo výške 750 eur. Následne začal tvrdiť v konaní, že ho žalovaný sklamal a zaúčtoval si voči nemu odmenu, ktorá mu inak nepatrí. Žalovaný vykonal úkony právnej služby na základe ústnych dohôd. Len v prípade vymoženia pohľadávky 7 385,65 eura s príslušenstvom mal so žalovaným dohodu aj o podielovej odmene.

Žalobca v priebehu sporu nepreukázal zaplatenie inej sumy okrem 750 eur. Preto si osvojil tvrdenie žalovaného, že všetky výdavky hradil pre žalobcu zo svojho a poskytoval mu právne služby bez preddavku. Na základe toho je zrejmé, že žalovanému ako advokátovi vznikol nárok na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby vo veciach, v ktorých žalobcu zastupoval. Skutočnosť, či žalovaný ako advokát konal v rozpore so zákonom o advokácii a ostatnými súvisiacimi predpismi, je oprávnená posúdiť a riešiť len Slovenská advokátska komora ako stavovská organizácia. Dôkazné bremeno tvrdenia bolo v tomto spore na žalobcovi. Tvrdil, že mu vznikla škoda. Neuniesol dôkazné bremeno v tomto spore a nepreukázal porušenie povinnosti žalovaným a príčinnú súvislosť. Za škodu považoval sumu vyčíslenú spolu vo výške 3 250 eur, z toho sumu 750 eur ako odmenu za poskytnuté služby podľa dohody a sumu 2 500 eur, predstavujúcu výšku úrokov z omeškania, ktorá mu mala byť vyplatená za oneskorené vyplatenie dedičského podielu. Vzhľadom na to, že žalobca žalovanému okrem sumy 750 eur neuhradil žiadnu inú sumu za poskytovanie právnych služieb a ním uvádzané skutočnosti o tom, že si niečo u neho odpracoval, nepovažoval vo vzťahu k advokátskym predpisom za dôvodné. Žalovaný mal nárok na vyplatenie odmeny (tarifnej a podielovej z vymoženej sumy), ktorú si uplatnil v rámci súdnych ako aj exekučných konaní. V ďalšej časti sa vyporiadal so vznesenou námietkou premlčania žalovaným, citoval ustanovenie § 106 OZ a uviedol, že žalobca nadobudol vedomosť o škode potom, čo mu stav veci ozrejmla exekútorka jej prípisom z 07.01.2016. Subjektívna premlčacia doba mohla začať plynúť najskôr od 08.01.2016. Žalobca ako poškodený mohol uplatniť právo po prvýkrát teda dňa 08.01.2016, tj. momentom nadobudnutia subjektívnej vedomosti ako oprávnenej osoby o vzniknutej škode. Od tohto okamihu začala plynúť dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde, ktorá mu uplynula dňa 08.01.2018. Pretože návrh na zmenu žaloby (rozšírenie žalobného návrhu o 2 500 eur) bol podaný na súd dňa 04.09.2019, je zrejmé, že jeho nárok je premlčaný a na námietku premlčania súd musí prihliadnuť. V prípade akýchkoľvek pochybností o tom, že na strane žalobcu nie je subjektívna vedomosť ako poškodeného preukázateľná, uviedol, že prípade náhrady škody § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovuje objektívnu časovú hranicu, ktorú premlčacia doba nesmie prekročiť (objektívna premlčacia doba). Z vyúčtovania exekútora ku konaniu EX 206/2014 zo dňa 05.08.2015 vyplýva, že ku dňu 05.08.2015 boli vymožené sumy 1 150,22 eura ako istina, 230,50 eura ako príslušenstvo a trovy súdneho exekútora. Suma 465,89 eura, na ktorú žalobca poukazoval ako na odmenu, ktorá žalovanému podľa neho nepatrí, z vyjadrenia exekútorky zo dňa 07.01.2016 zistil, že bola poukázaná žalovanému dňa 17.10.2015 ako trovy právneho zastúpenia, ktoré v exekúcii ako dôvodne uplatnené vymohla. Deň 17.10.2015, kedy mala byť suma 465,89 eura uhradená zo strany exekútora žalovanému, je dňom, keď došlo k udalosti, z ktorej by (ak by to inak žalobca preukázal)

žalobcovi vznikla škoda a je preto aj udalosťou rozhodnou pre začiatok plynutia 3-ročnej objektívnej premlčacej doby ohľadne sumy 465,89 eura. Jej posledný deň pripadol na deň 17.10.2018. S poukazom na to je zrejmé, že nárok žalobcu je potrebné považovať v celom uplatnenom rozsahu 2 500 eur za premlčaný. Všetky platby vymožené exekútorom v konaní EX 206/2014 boli od 16.12.2015, po zrušení plnej moci v prospech žalovaného, podľa vyjadrenia exekútora zasielané na účet uvedený žalobcom. Na základe toho žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

1.3.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, čl. 17 základných princípov CSP. Žalovanému v konaní v celom rozsahu úspešnému, neuplatňujúcemu si trovy konania pretože mu žiadne ani nevznikli, ani zo spisy nevyplyvali, rozhodol tak, že mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2.Žalobca podal proti rozsudku odvolanie. Namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov, nesprávne skutkové zistenia spočívajúce v chybnom posúdení splnomocnení na jednotlivé právne úkony.

3.Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods.1 CSP, § 380 ods.1 CSP) skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, 219 ods.3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

5. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods.1,2,3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite, jasne a výstižne zdôvodnil (§ 220 ods.1,2 CSP). Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, obmedzil sa na odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle § 387 ods.2 CSP. Súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti vyplatenej odmeny v sume 750 eur z dôvodu preukázania nároku žalovaného na vyplatenie danej odmeny. V časti zaplattenia sumy 2500 eur žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Žalobca v odvolaní nenamietal premlčanie uplatneného nároku a nedôvodnosť

vrátenia sumy 750 eur. Namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov(v odvolaní neuviedol akých) a nesprávne zistenie skutkového stavu (opätovne neuviedol v čom malo spočívať nesprávne zistenie skutkového). Preto odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým odvolateľ vymedzuje predmet preskúmavacieho konania odvolacieho súdu, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6.O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Náhradu trov konania si neuplatnil, z obsahu spisu mu nevyplývajú žiadne odvolacie trovy konania, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).